

VELETEK VAGYOK!

Marton Zsolt családreferens püspök videósorozata a családoknak

III. rész – 2021. június 30.

~ **Szent József, az engedelmes apa** ~

(Szerkesztett írás)

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Veletek vagyok című videósorozatunk harmadik részénél vagyunk, amely az Amoris laetitia-családév és a Szent József év kapcsán szól minden jó szándékú testvérünkhöz. Ferenc pápa *Patris corde* kezdetű apostoli buzdításában Szent Józsefet állítja elé, és őt, mint apát szemléli, és mintegy példaképnek állítja az apák elé. Elkezdtünk elmélkedni azokról a tulajdonságokról, amelyekről a Szentanya is gondolkodik; hogy milyen apa volt József. Szeretett apa – természetesen –, gyengéd apa, engedelmes apa, elfogadó apa, teremtő bátorságú apa, dolgozó apa és az árnyékként kísérő apa. Most, a harmadik videóban – Ferenc pápával együtt – az engedelmes apáról szeretnék gondolkodni.

Szent Józsefet az Úr beavatja a terveibe. Jézus fogantatásával, születésével kapcsolatban, nemcsak Máriát avatja be, hanem Józsefet is, aki méghozzá álomban kapja meg az információkat és az utasítást az Úrtól. Az álomnak rendkívüli jelentősége van a Bibliában, mert az álom azt jelenti, hogy Isten valami olyat tesz, vagy mond, amit az ember nem képes fölfogni, nem képes befogadni természetes módon. A Szentírás így fejezi ki, hogy álomba merül és látomásban, álomban történő jelenésben kapja meg azt a fontos üzenetet, amely számára döntő. Így történik ez Józseffel is, aki méghozzá négy álomban is részesül.

Az első álomban azt az utasítást kapja az Úrtól: *“... ne félj feleségül venni Máriát, mert a benne fogant magzat a Szentlélektől van”* (Mt 1,20). József bizonytalanságát, félelmét oszlatja el ezzel. – Szent II. János Pál pápa is úgy kezdi el a működését pápaként, hogy: *“Ne féljete!”* Amikor Isten belép az életünkbe akkor az első, ami elmúlik, hogy nem félünk, hanem elkezdünk szeretni. Isten eloszlatja Józsefnek ezt a bizonytalanságát és bátorságot ad neki, hogy ne féljen ráhagyatkozni, bízva rá az ő életének a dolgait.

Mint mondtam az álomról, hogy nagyon jelentős a Szentírásban. Az ember életében meghatározó eseményeket üzen Isten az álmon keresztül. Például, amikor Ádám álmában az oldalbordájából megteremti Évát, vagy Ábrahám álomban éli át az Istennel való szövetségkötést, vagy Jákobnak is van álma... És még számos példát lehetne mondani.

József következő álmában azt kapja Istentől, hogy *“Kelj fel, fogd a gyermeket és anyját, menekülj Egyiptomba, s maradj ott, amíg nem szólok neked ...”* (Mt 2,13). Ferenc pápa azt mondja, milyen érdekes, hogy József nem kérdez vissza, nem okoskodik, hanem problémázás, habozás nélkül rögtön igent mond Istennek erre a kérésére, utasítására. Engedelmes.

A harmadik álomban, pedig arra kap utasítást, hogy menjen haza, menjen vissza, és telepedjen le. És akkor kerülnek Názáretbe. Ők Máriával, – mint vallásos zsidó emberek – a

Tórának engedelmeskedve, Isten szent törvényeinek engedelmeskedve élük az életüket. József engedelmes Istennek, és ezt az engedelmisséget tanítja meg Jézusnak is.

A tizenkét éves Jézus története a templomban is arra világít rá, hogy ő aztán szót fogadott és engedelmesen hazament a szüleivel. És Jézus Krisztus a Mennyei Atya iránti engedelmisséget is József példáján keresztül tanulja meg.

Nagyon áldott dolog, hogy ha egy apa, egy családfő ma is mer szeretettel engedelmisséget kérni, engedelmisséget állítani a gyermekei elé. És nem fél attól, hogy a gyerekek személyiségében valami torzulás következik be, hogy ha engedelmeskednek neki, a szülőknek.

József igent mond Istennek, és ezt az igent állandóan megismétli. Ez a *“Fiat”*, *“úgy legyen”*, Józsefnek ez az állandó beleegyezése Istennek a döntésébe, Istennek a hívásába, ez az engedelmisségnek a példája.

De mit is jelent az engedelmisség? Elavult kifejezésnek tűnik, hiszen szabad világban élünk. Az engedelmisség nem valamiféle gondolkodás nélküli, vak szolgáló cselekvést jelent, hanem igenis azt, hogy gondolkodunk, hogy vannak érzéseink, és ezt föl vállaljuk, elmondjuk annak, akivel kapcsolatban engedelmesnek kell lennünk. Nyilván József is elmondta Istennek a kétségeit, talán izgalmát vagy szorongását, de ezek után rábízta azokat Istenre.

Isten sokszor embereken keresztül szól hozzánk, és az engedelmisséget embereken, előljáróinkon keresztül közli. Ha hiszünk abban, hogy Istentől jön ez a kérés, utasítás, elvárás, akkor mondjuk el a véleményünket, gondolatainkat, az érzéseinket, és bízunk rá a döntést arra, akinek ez a feladata.

Maximilian Kolbe atya vértanú szentünk, lengyel szerzetes, mint előljáró írta egy alkalommal: lehet, hogy az előljáró egy döntésében téved, de hogyha a szerzetes igent mond az előljáró utasítására, engedelmes, akkor biztos, hogy sosem téved. Isten ugyanis nem téved! Még a látszólagos logikátlan döntéseken keresztül sem.

Sokszor az a problémánk manapság, hogy Istentől is féltjük a szabadságunkat. Hogyha mi engedelmesek vagyunk Neki, akkor hát mi lesz velünk? Ferenc pápa azonban azt mondja, hogy a legjárhatóbb út, az az Istennek való engedelmisség, és József ezt teszi, erre mond igent. Isten ugyanis az abszolút tekintély, és az apa személyén keresztül mutatja meg talán a legkarakteresebben ezt a tekintélyt - mondja a pápa. Tudjuk a lélektanból, hogy a gyermek életében milyen fontos az óvodáskor. Az óvodáskorban az apa szerepe mint tekintély, aki a külső világot, a törvényeket, a szabályokat testesíti meg. Az apa tekintélye nem valami hatalmaskodást jelent! Az apa tekintélye akkor hiteles, – az apának való engedelmisség –, hogy ha ő Istennek, az abszolút tekintélyének, az abszolút szeretetnek és jóságának engedelmeskedik.

Kívánom, hogy családjainkban legyenek ilyenek apáink, akik Józsefhez hasonlóan mindig igen tudnak mondani, őszintén feltárva gondolataikat, érzéseiket Istennek. És hogy egy ilyen szeretetteljes tekintélyen alapuló engedelmisséget kérjenek, állítsanak az ő gyermekeik elé! Isten áldja meg az ilyen apák törekvéseit!

Videó: <https://www.youtube.com/watch?v=7ogevmqvCnI>